

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1177

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 486 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite	2–4
Decizia nr. 635 din 22 septembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă	4–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.038. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.....	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 486**

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, excepție ridicată de Societatea Nitela Impex — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 32.287/215/2016 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 143D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosarul cauzei partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care arată că, în materia supusă controlului de constituționalitate, există precedent constituțional și, prin urmare, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, context în care arată că în materie există precedent constituțional și nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 32.287/215/2016, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Nitela Impex — S.R.L. din Craiova într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care s-a admis în parte plângerea contravențională formulată împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Legea nr. 12/1990.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece prevăd același tratament sancționator în ceea ce

privește măsura complementară a confiscării atât pentru contravenienții care încalcă prevederile art. 1 lit. b) din Legea nr. 12/1990, cât și pentru cei care încalcă prevederile art. 1 lit. e) din aceeași lege, în condițiile în care primul text menționat implică o proveniență licită a bunurilor, iar al doilea text una ilicită. Astfel, se aplică același tratament juridic unor situații care prin natura lor sunt diferite, fără să existe vreo justificare rațională și obiectivă, ceea ce este contrar principiului egalității. De asemenea, se consideră că este încălcat dreptul de proprietate privată, deoarece confiscarea totalului încasărilor obținute din valorificarea mărfurilor conduce la o expropriere de fapt, fără o justă și prealabilă despăgubire, în condițiile în care mărfurile comercializate sunt dobândite în mod legal. Prin urmare, normele criticate nu respectă principiul proporționalității, raportat la scopul sancționator al legii și la gradul de pericol social al faptei săvârșite, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei în speța de față. În acest context, este menționată jurisprudența instanțelor europene cu privire la principiul proporționalității.

7. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 lit. b) și art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 18 februarie 2014. Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. b): „*Următoarele fapte reprezintă activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite și constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni: [...]*

b) *vânzarea ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decât cele autorizate de primării, consilii județene sau prefecturi;*”

— Art. 3: „*Bunurile care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la*

art. 1, dacă sunt ale contravenientului, precum și sumele de bani și bunurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 5 paragraful 4 referitor la principiile subsidiarității și proporționalității din Tratatul privind Uniunea Europeană și ale art. 5 din Protocolul (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, protocol anexat Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia compară prevederile art. 1 lit. b) din Legea nr. 12/1990, potrivit cărora constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, vânzarea ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decât cele autorizate de primării, consilii județene sau prefecturi, cu cele ale art. 1 lit. e) din aceeași lege, în virtutea cărora efectuarea de activități de producție, comerț sau prestări de servicii, după caz, cu bunuri a căror proveniență nu este dovedită, în condițiile legii este, de asemenea, considerată de către legiuitor contravenție. Față de această împrejurare, în opinia autoarei aceste fapte ar trebui sancționate diferit, fără a fi aplicată măsura confiscării pentru situația prevăzută la art. 1 lit. b) din Legea nr. 12/1990, criticat în cauză, întrucât ar implica o proveniență licită a bunurilor, în comparație cu situația cuprinsă la lit. e), care implică o proveniență ilicită a bunurilor.

14. Or, pe lângă faptul că este atributul legiuitorului să sancționeze anumite fapte antisociale în funcție de gravitatea faptelor și de valorile sociale ocrotite, se observă că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii prevăzute de Legea fundamentală. Prin urmare, o asemenea critică nu poate fi reținută (a se vedea Decizia nr. 86 din 25 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 15 aprilie 2020, paragraful 20).

15. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 în raport cu prevederile art. 44 din Constituție, în componenta privind interzicerea exproprierii fără o justă și prealabilă despăgubire, Curtea reține că acestea vizează o altă situație, distinctă de cea prevăzută de dispozițiile criticate prin care se instituie anumite sancțiuni contravenționale, respectiv textul constituțional vizează exproprierea pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii.

16. Totodată, Curtea reține că textul criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport de prevederile art. 44 în componenta privind posibilitatea confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții. Astfel, instanța de contencios constituțional a constatat că măsura confiscării cu privire la mărfurile și produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea activităților comerciale ilicite prevăzute de art. 1 din Legea nr. 12/1990, precum și a sumelor de bani și a lucrurilor dobândite prin săvârșirea respectivelor contravenții reprezentă o privire de proprietate impusă de necesitatea protejării populației împotriva unor activități comerciale ilicite. O atare atingere adusă dreptului de proprietate este permisă expres de dispozițiile art. 44 alin. (9) din Constituție, potrivit cărora: „Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori

contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii”. Soluția legislativă criticată nu instituie o prezumție de dobândire ilicită a bunurilor, deoarece presupune existența dovedirii caracterului ilicit al dobândirii, iar măsura confiscării beneficiilor și încasărilor rezultate din vânzarea unor asemenea mărfuri apare ca o măsură accesorie aplicată în contextul dobândirii ilegale și se impune tocmai pentru că acestea au servit la săvârșirea contravenției (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 429 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003).

17. Aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința directă a unor încălcări ale legii (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 56 din 13 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999, Decizia nr. 67 din 18 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 19 iulie 2000, Decizia nr. 261 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 5 august 2003, precum și Decizia nr. 472 din 4 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 17 ianuarie 2005).

18. Or, interdicția confiscării averii dobândite licit și prezumția caracterului licit al dobândirii, reguli stabilite de alin. (8) al art. 44 din Constituție, nu exclud posibilitatea confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții, potrivit alin. (9). Prin însăși săvârșirea contravenției, autorul acesteia se situează în afara sferei licitului, cu consecința firească, prevăzută de art. 44 alin. (9) din Constituție, a posibilității de a suferi rigorile legii, între care și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din fapta sa (Decizia nr. 154 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 11 aprilie 2005). Astfel, prin săvârșirea unei contravenții se încalcă o normă legală care reglementează un anumit domeniu de activitate. Acest fapt constituie, *eo ipso*, o cauză de înlăturare a prezumției generale de dobândire licită a averii. O interpretare contrară ar duce la concluzia eronată că proprietatea ar trebui ocrotită în orice condiții, inclusiv când legea este încălcată (Decizia nr. 154 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 11 aprilie 2005).

19. În ceea ce privește critica potrivit căreia prin dispozițiile de lege contestate s-ar încălca prevederile art. 1 referitoare la protecția proprietății din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că instanța de la Strasbourg, deși a recunoscut că o anumită măsură de confiscare a unor bunuri reprezintă o privire de proprietate, a reținut că aceasta nu intră sub incidența celei de-a doua fraze din paragraful 1 al art. 1 din Primul Protocol, ci ține de paragraful 2, care reglementează folosința bunurilor în conformitate cu interesul general. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, în speță, confiscarea efectuată a avut drept scop prevenirea folosirii bunurilor confiscate de către reclamant pentru săvârșirea altor infracțiuni (Hotărârea din 22 februarie 1994, pronunțată în *Cauza Raimondo împotriva Italiei*).

20. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — Drepturile și libertățile fundamentale din titlul II — Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale — din Constituție (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020). Prin urmare nu se poate proceda la un examen de proporționalitate în sensul art. 53 din Constituție.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Nitela Impex — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 32.287/215/2016 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 635

din 22 septembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Dănuț Jarnea în Dosarul nr. 211/36/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.842D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2020, în prezența reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Dan Cristea, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor

ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 22 septembrie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 3 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 211/36/2017 **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mihai Dănuț Jarnea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de strămutare întemeiate pe motive de bănuială legitimă.

4. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă impun judecarea cererii de strămutare de către o instanță care se află în același loc, respectiv față de care se aplică în mod identic motivele de bănuială legitimă pe care s-a întemeiat cererea de strămutare. Dacă temeiurile de strămutare ar fi găsite întemeiate, dat fiind că ele se raportează la împrejurarea obiectivă a locului situării instanței, ar însemna că însăși instanța investită cu soluționarea cererii de strămutare ar fi pusă în situația de a-și recunoaște, prin hotărârea de admitere a cererii, propria sa lipsă de imparțialitate obiectivă în

soluționarea cererii cu care a fost investită. Prin urmare, dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă interzic în mod efectiv accesul la o instanță care să ofere garanțiile de imparțialitate obiectivă. Art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțional atâta vreme cât motivul particular de strămutare subzistă și cu privire la instanța competentă să soluționeze cererea de strămutare.

5. În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014 și Decizia nr. 169 din 24 martie 2016.

6. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Apreciază că Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014 și Decizia nr. 169 din 24 martie 2016 nu au incidență în cauza de față, deoarece motivele de bănuială legitimă și implicit absența aparenței de imparțialitate obiectivă a judecătorului sunt deduse din valoarea deosebită a cererii.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat și reținut în Decizia nr. 98 din 7 martie 2017 în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă din punctul de vedere al susținerilor, precum și al faptului că motivul care a condus la pronunțarea Deciziei nr. 558 din 16 octombrie 2014 nu subzistă și în prezenta cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 142 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 142 alin. (1): „*Cererea de strămutare întemeiată pe motiv de bănuială legitimă este de competența curții de apel, dacă instanța de la care se cere strămutarea este o judecătorie sau un tribunal din circumscripția acesteia. Dacă strămutarea se cere de la curtea de apel, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cererea de strămutare se depune la instanța competentă să o soluționeze, care va înștiința de îndată instanța de la care s-a cerut strămutarea despre formularea cererii de strămutare.*”;

— Art. 145 alin. (1): „*În caz de admitere a cererii de strămutare, curtea de apel trimite procesul spre judecată unei alte instanțe de același grad din circumscripția sa. Înalta Curte de Casație și Justiție va strămuta judecarea cauzei la una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța de la care se cere strămutarea.*”

13. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018, având în prezent următorul cuprins: „*Cererea de strămutare întemeiată pe motiv de bănuială legitimă este de competența curții de apel, dacă instanța de la care se cere strămutarea este o judecătorie sau un tribunal din circumscripția acesteia. Dacă strămutarea se cere de la curtea de apel, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. În cazul cererilor de strămutare întemeiate pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea părții de judecător la o instanță din circumscripția curții de apel competente, precum și a celor vizând calitatea de parte a unei instanțe din circumscripția aceleiași curți, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cererea de strămutare se depune la instanța competentă să o soluționeze, care va înștiința de îndată instanța de la care s-a cerut strămutarea despre formularea cererii de strămutare.*”

14. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța constituțională a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea va analiza dispozițiile legale criticate în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 310/2018.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în esență, imposibilitatea soluționării cererii de strămutare de o altă instanță decât cea competentă teritorial potrivit normelor legale criticate, apreciind că motivele de bănuială legitimă raportate la locul pricinii care au determinat formularea cererii de strămutare se aplică inclusiv instanței care judecă această cerere. De asemenea critică imposibilitatea strămutării unei cauze de la un tribunal sau judecătorie aflată în circumscripția unei curți de apel la o instanță de același grad aflată în circumscripția unei alte curți de apel.

17. Dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură care privesc buna administrare a justiției, competența și procedura de judecată a cererilor de strămutare și instanțele la care urmează a fi strămutate pricinile, edictate de legiuitor în

temeiul mandatului său constituțional conferit de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Strămutarea reprezintă un remediu excepțional pentru situații în care deplina imparțialitate — îndeosebi în componenta sa obiectivă, respectiv aparența de imparțialitate în ochii unui observator obiectiv și rezonabil, iar nu insinuant și tendențios — a instanței, în întregul său, nu poate fi asigurată [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 98 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 25 mai 2017, paragraful 15].

18. Referitor la jurisprudența invocată în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014, și Decizia nr. 169 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 9 mai 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 142 alin. (1) teza întâi și ale art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de bănuială legitimă nu se raportează la calitatea de judecător la curtea de apel a uneia dintre părți, respectiv la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului. Cu alte cuvinte, Curtea a constatat că bănuiala legitimă fundamentată pe anumite elemente va afecta, întotdeauna, imparțialitatea obiectivă a tuturor instanțelor judecătorești din circumscripția unei curți de apel.

19. În prezenta cauză excepția de neconstituționalitate nu vizează ipotezele avute în vedere în deciziile amintite, ci privește motivul de bănuială legitimă generat de circumstanțele procesului, anume împrejurări de fapt care atrag dubii rezonabile asupra imposibilității obiective a instanței de a soluționa cauza. Așadar motivul de bănuială legitimă se raportează la locul instanței care soluționează cauza, motive care subzistă și în privința instanței competente să soluționeze cererea de strămutare.

20. Aprecierea că motivele de bănuială legitimă pe care s-a fundamentat cererea de strămutare ar putea subzista și în cazul

instanței competente să soluționeze cererea de strămutare nu poate constitui prin ea însăși motiv determinant al suspiciunii de parțialitate a judecătorilor investiți cu soluționarea cererii de strămutare. În aceste condiții, nu se poate identifica vreun motiv care să permită constatarea că normele procesual civile criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate și pot conduce la înfrângerea principiului înfăptuirii în numele legii și al unicității, imparțialității și al egalității justiției pentru toți, de vreme ce hotărârea asupra strămutării rezolvă un incident procedural cu privire la instanța sesizată, iar nu fondul cauzei [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 236 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1068 din 18 decembrie 2018, paragraful 25].

21. Astfel, strămutarea este un incident procedural cu privire la instanța sesizată, care urmărește asigurarea unor condiții optime pentru desfășurarea activității de judecată, înlăturând orice suspiciune legată de părtinirea și lipsa de obiectivitate în soluționarea cauzelor deduse judecării. Ca atare, pronunțarea asupra cererii de strămutare nu implică judecarea aspectelor ce privesc fondul cauzei, astfel încât, în vederea împiedicării tergiversării soluționării aspectelor ce privesc drepturile și obligațiile ce rezultă din raporturile juridice deduse judecării, legiuitorul a instituit o procedură simplificată de judecată. Faptele asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța competentă să judece cererea de strămutare nu țin de pricina însăși, ci de asigurarea condițiilor pe care le implică art. 140 din Codul de procedură civilă, respectiv nepărtinirea și obiectivitatea în soluționarea pricinii.

22. Așadar, din perspectiva criticii formulate în prezenta cauză, Curtea reține că dispozițiile legale criticate conțin garanții procesuale și reglementează soluții adecvate care sunt în măsură să asigure imparțialitatea obiectivă a instanței în condițiile în care, în ipoteza admiterii cererii de strămutare pentru motive ce țin de circumstanțele procesului, curtea de apel strămută cauza în circumscripția sa la o instanță de același grad cu cea de la care se cere strămutarea, unde motivele particulare pe care s-a întemeiat cererea de strămutare nu au relevanță pentru locul unde se află instanța astfel investită.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Dănuț Jarnea în Dosarul nr. 211/36/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 142 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Ținând seama de măsurile adoptate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 56/2020 privind aprobarea listei țărilor/zonelor/teritoriilor de risc epidemiologic pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea și stabilirea unor măsuri suplimentare necesar a fi aplicate în contextul pandemiei de COVID-19, având în vedere Adresa Autorității Electorale Permanente nr. 29.730/2020, precum și Adresa Biroului Electoral Central nr. 924/2020,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1078 din 13 noiembrie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. prin excepție de la interdicția prevăzută la pct. 2 este permisă circulația, fără restricții, a:

a) membrilor birourilor electorale, a personalului tehnic-auxiliar al acestora, a candidaților, a persoanelor acreditate și a oricăror altor persoane implicate în organizarea alegerilor, precum și a persoanelor care le asigură transportul înspre și dinspre sediile secțiilor de votare, birourile electorale de circumscripție și/sau ale oficiilor electorale, în toate localitățile, în intervalul 6 decembrie 2020, ora 23,00—7 decembrie 2020, ora 5,00;

b) persoanelor, în intervalul 6 decembrie 2020, ora 5,00—7 decembrie 2020, ora 1,00, la nivel național, cu excepția celor izolate și/sau carantinate, la domiciliu sau la locația declarată, potrivit legii.”

2. La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru verificarea motivului deplasării în situația prevăzută la alin. (1) pct. 2¹ lit. a), persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o

declarație pe propria răspundere, completată în prealabil, sau alt document justificativ privind implicarea în organizarea sau observarea alegerilor.”

3. La articolul 2, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Declarația pe propria răspundere, prevăzută la alin. (2), (3) și (3¹), trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării, data completării și semnătura.”

4. La articolul 2, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În situația prevăzută la alin. (1) pct. 2¹ lit. b) nu este necesară prezentarea documentelor doveditoare ale motivului deplasării, prevăzute la alin. (2) și (3).”

5. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă activitatea târgurilor, bălciurilor și a talciocurilor, definite potrivit art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 348/2004 privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, activitatea piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante se desfășoară în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al ministrului muncii și protecției sociale.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor interne,

Raed Arafat,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Nelu Tătaru

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Ion Ștefan

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Aurel Simion,

secretar de stat

p. Președintele Autorității Electorale Permanente,

Vajda Zsombor

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

